

Pápi Sunnevu var skipari á General Gordon

Hesa ferð hava vit frásøgn hjá Sunnevu Niclassen, sum misti pápan við General Gordon. Men maður hennara Herluf var 35 ár seinni við til at bjarga eini aðrari manning í eini líknandi stöðu sum henni hjá General Gordon. Mamma Sunnevu fann sær sín hátt at lívbjarga sær og børnunum

Óli Jacobsen
olij@sosialurin.fo

Vit hava hitt ta 88 ára gomlu Sunnevu Niclassen úr Bø. Sunneva er sera skilagóð og minnst væl. So er eisini eitt serligt við Sunnevu. Hon dugur væl at yrkja og skriva, soleiðis, at fólk leggja tað til merkis.

Hetta fekk eg eitt stuttligt dømi um. Tá eg greiddi konu míni frá, at eg skuldi tosa við Sunnevu, mintist hon væl til eina yrking, sum Sunneva hevði havt í bløðunum fyri nógvum árum síðani um skip, sum lógu innifryst á Kappanum. Nakrar dagar seinni hevði hon funnið yrkingina fram. Tá hevði hon goymt hana í síni Bíbliu í heili 40 ár, síðan hon var 13-14 ára gomul! Hon er fiskimannadóttir, og tí hevur hetta havt sína ávirkan á hana.

Sunneva er dóttir skiparan á General Gordon Poul Michelsen í Búð, sum var ættaður úr Hvalba, men sum búði á Sevmýri á Tvøroyri millum kirkjuna og fótbóltsvøllin. Mamman var Daniella, dóttir Jacobinu og Thorman bónda á Bø í Froðba. Hon var systir Atu Elisabeth, sum var seinna kona Jógvan Jensen, sum var umrøddur herfyri í røðini Hendur ið Sleptu. Thormann og tey vóru 9 systkin frá tveimum giftum. Tað vóru 50 ár millum Thormann og yngsta systkin. Tí eigur Sunneva framvegis eina 92 ára gamla abbasystir á Eiði!

Poul var føddur í Hvalba 17. februar 1892. Hann tók skipara-prógv hjá Jens í Dali í 1915. Undan General Gordon hevði hann ført Agnes Louise í 1916 og 1917 og Tjaldrið í 1918 og fram til 1923.

Sunneva var bert 3-4 ára gomul, tá ið pápin doyði, so tað er akkurat so, at hon hómar hann spæla við børnini á gólvnum.

Sunneva minnst sum so ikki annað, enn at tosað varð um, at General Gordon var gandaður longu í Lysekil, haðani skipið varð keypt.

Men hon minnst sjálvsagt, hvussu tað var at gerast faðirleys. Tær vóru tríggar systar, tvær vóru yngri. Onnur var Dinna, gift við Sofus Joensen, sum hevði handil á Sevmýri í mong ár. Poula, uppkallað eftir pápanum, búði niðri

Mamman fór at læra til ljósmóður

Mamma fór niður til Danmarkar at læra til ljósmóður. Hetta var hennara loysn at kunna gerast einaforsyrgjari. Men hetta var eitt megnartak, serliga tá í tíðini. Hon var eitt ár niðri. Hetta var heppið, tí aðrar ljósmóður máttu ganga tvey ár uttan at læra meira.

Sunneva var tá seks ára gomul beint farin í skúla á Tvøroyri. Hon fór tá at vera hjá ommuni og abbanum á Bø og fór í Froðbiar skúla. Hinar báðar systurnar búðu hjá tveimum mammusysturum.

Eitt ár kundi vera leingi at vera burtur frá sínum børnum, men Daniella gloymdi tey ikki. Sunneva minnst, at hon plagdi at senda pakkar heim, helst keyptar fyri tann lummapening, sum hon fekk. Sunneva minnst serliga eitt vakurt fyrklæði og einar reyðar gummistúvlar. Ein dagin, Sunneva kom úr skúla, var ein stór dukka komin. Tá var frøði.

Mamman kom so aftur, men tað gjørdist ikki so nógv arbeiði sum ljósmóður at byrja við hjá henni. Tað var longu ein ljósmóður á Tvøroyri, sum sat nógv ár eftir,

Daniella, mamma Sunnevu, gjørdist ein væl umtókt ljósmóður

at mamman hevði lært. So tað gjørdist nokk so seint, at hon varð sett í starv. Men hon plagdi at fara túrar, har tað ikki lá fyri hjá føstu ljósmóðrini at fara. Hetta kundi vera yvir fjøll sum til dømis til Hovs og Fámjins. Men hon var væl dámd og fekk sum frá leið meira at gera.

Hetta kundi vera sera buldrasligt. Vegasamband var jú lítið og einki. So ferðingin var við báti og til gongu. Tað var ikki tosað um veður og vind. Tað var farið avstað, um tað stóð á húsbroti um fjøll í náttarmyrki.

Sunneva minnst til dømis, tá ið teir plagdu at koma úr Fámjin eftir mammuni. Boð komu frá telefonstøðini til Daniellu um at gera seg klára. Heima eygleiddu tey so lyktirnar hjá monnunum, so hvørt teir nærkaðust. So var at fara yvir um fjørðin í báti. Ofta var tað so ringt, at teir máttu leggja seglið útyvir hana. Daniellu dámdi ikki at fara í bát, men har var einki sum æt. Ein fámjinstútur var serliga ringur. Tá máttu menninir neyðhalda sær og henni við hjálp av fjallstavum. Tað var snøgt sagt ikki framkomandi fyri

Sunneva við langommubørnum

Í Havn hittust Sunneva og Herluf Niclassen, og tey giftust

stormi. Daniella var ljósmóður í eini 40 ár. Hvør túrur gav 10 kr, og tað kundi vera nógv stríð av at fáa hendan pening til haldar.

Sunneva minnst eisini, hvussu óhugnaligt tað plagdi at vera, tá ið bankað varð á hurðina um náttina, tá ið onkur kom í ljósmóðurørindum. Ofta var ikki telefon, so boðini máttu koma heim eftir henni, og teir bankaðu

hart uppá hurðina fyri at fáa mammuna at vakna. Hetta dunkað situr í Sunnevu enn.

Men Daniella var løtt at fara upp og var skjót í tey hvítu klæðini. Hon hevði altíð sínar greiðir í ordan og kundi finna tær í myrkrinum og so avstað.

Tað var sera óhugnaligt, tá mamman fór út í

